

Кравченко Т.В.

КНТУУ «Київський Політехнічний Інститут»

МЕТОД КОМУНІКАТИВНОГО НАВЧАННЯ. ДИСКУСІЯ

На сьогоднішній день перед сучасними викладачами іноземної мови стоїть велике завдання щодо пошуку різних раціональних методів та нових шляхів у покращенні процесу навчання іноземній мові. При цьому професійно-освітня програма ставить ціль сформувати такі умови для студентів, щоб ті могли критично оцінювати володіння своїми знаннями в процесі навчання, набувати свого власного досвіду у формуванні професійної мовної компетенції, яка буде сприятиме їхньому ефективному функціонуванню у культурному розмаїтті навчального та професійного середовища. Таким чином, викладачам потрібно сприяти відпрацюванню відповідного професійного мислення та світогляду. Тож ціль полягає в тому, щоб передами майбутньому поколінню достатню базу інструментарій-знань, що дадуть змогу відкрити «інформаційні двері» 21 століття та здобути великих досягнень на благо людству. Щоб значно прискорити цей шлях, необхідно, перш за все, завдатись ціллю та визначити пріоритетні кроки, поставити високі стандарти перед самим собою та озброїтись відповідною літературою.

Особливим кроком є впровадження методів у процесі навчання. Розглянемо один із методів комунікативного навчання, а саме - дискусію. «Сутність дискусії, – на думку Ч. Купісевича, – полягає в обміні думками на певну тему». Дискусію чудово застосовувати в групі серед студентів, адже вони можуть ділитися як своїми власними думками, в той же час, і спиратися на думки інших. При запровадженні дискусії створюються сприятливі умови (в порівнянні з лекцією чи з бесідою) щодо активізації студентів, вона впливає на творчу уяву, сприяє обґрунтованому, змістовному та емоційно-забарвленому варіанту розв'язання проблеми. Крім того, студенти на практиці вчаться чітко і ясно висловлювати свої думки, використовуючи вже засвоєні лексичні одиниці та граматичні конструкції. Сильні емоційні емоції, що викликає дискусія,

активують поступовий перехід пасивного словникового запасу в активний, прагнучи відшукати вдалі та правильні конструкції мовних одиниць. В дискусії можливе виникнення різних соціально-психологічних явищ; вона також передбачає формування навичок колективної роботи та вміння з повагою висловити позиції та думки інших співучасників.

Існують різні види дискусій. Серед визначених на сьогодні можна знайти наступні: а) спостережна, б) багаторазова, в) конференційна г) лімітована дискусія; крім того, сюди ж можна віднести деякі види дискусій, що стали самостійними методами навчання, а саме: мозкова атака, дебати та круглий стіл. За В.Оконь навчальної дискусії можна поділити за такими видами: а) побіжна, вона виникає стихійно під час розгляду та обговорення з студентами деяких складних питань, що цікавить саме останніх, б) дискусія, що спрямована на формування переконань, та в) справжня навчальна дискусія, яка являється спланованою та організованою, з продумуванням різних додаткових деталей. Не секрет, що лише завдяки вмілій організації попередньої підготовки, з визначенням конкретної проблеми, назвою та детальним планом, навчальні дискусії можуть викликати інтерес до предмету, а також, сприяти мотивації студентів у вивченні мови.

За В.Оконь сама методика проведення дискусій може складатись з наступних 3-х етапів: перший - зацікавлення студентів самою проблемою дискусії, другий - власне, сама дискусія з вирішенням низкою проблем, і третій - формулювання висновків та підсумок дискусії. Правила проведення дискусії відіграють головну роль у тому, щоб забезпечити її ефективність. Передбачаються наступні правила, такі як: а) визначення того, про що будуть обговорювати, б) чітке усвідомлення про методи, способи та прийоми розв'язання, в) дати чіткий зміст понять, категорій, та термінів, що будуть застосовувати учасники, г) обґрунтування власної позиції учасника, д) висловлювання свого ставлення та думки в поєднанні з толерантним відношенням до інших учасників. Як писала Г.А.Китайгородська «Принцип

диалога включает исключительно важное для построения учебного процесса- это признание равноценности и равнозначности всех участников общества. Преподаватель и ученик должны выходить на уровень понимания». Отже, викладач має владнати всі конфлікти та сприяти доброзичливій обстановці під час проведення дискусій.

Звичайно ж, за проведенням дискусій викладач не повинен втрачати основну ціль. Він має слідкувати за прогресом студентів та з кожним разом враховувати всі аспекти щодо покращення цього процесу. В ході дискусій можуть бути задіяні деякі види технічних засобів навчання, що будуть сприяти поетапному оволодінню навичками та вміннями усної мови. Адже справжній викладач має самовдосконалюватися, саморозвиватися, та творчо підходити щодо впровадження нових знань на протязі всієї активної життєдіяльності. Лише так ми зможемо підготувати спеціалістів з високим рівнем професійної культури, в тому числі і культури професійного спілкування.

Література:

1. В.Оконь. Основы проблемного обучения. М.: Просвещение, 1968,- 208с.
2. Г.А. Китайгородская. Методические основы интенсивного обучения иностранным языкам. Изд.: Русский язык, М, 1992, -175с.
3. Г. Г.А. Китайгородская. Гуманизация и гуманные системы образования- социальная пролема.М.: Вести.Московский университет, №2008, 3.